

Arrest

nr. 55 552 van 3 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 15 september 2010 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, geboren op 17 mei 1983, verklaart een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine te zijn, afkomstig uit N(...), gelegen in de Republiek Ingoesjetië, Russische Federatie. U huwde eerst op traditionele wijze met T(...) B(...) (O.V. X). Op 16 maart 2009 werd uw huwelijk wettelijk geregistreerd in N. U verklaart dat er in 2008 betogingen waren tegen de regering en de president van Ingoesjetië. Uw broer, M(...) (O.V.X), nam deel aan zulke manifestaties. Op een bepaald moment zou hij in een garage zijn bijeengekomen met een aantal vrienden. Eén van hen zou betrokken geweest zijn bij een terroristische aanslag. Er vond een schietpartij plaats op de plaats waar uw broer en zijn vrienden waren bijeengekomen. Hierbij vielen verschillende dodelijke slachtoffers waaronder de jongeman die verdacht werd van betrokkenheid bij een terroristische aanslag. Anderen, waaronder uw broer, konden vluchten.

Uw broer dook hierna onder bij familie. In uw herkomstland zag u hem niet meer terug. U verklaart dat er in uw woonplaats 2 invallen zijn gebeurd, waarbij ordediensten op zoek waren naar uw broer. De eerste inval gebeurde eind 2008, begin 2009, de tweede inval vond plaats op 23 juni 2009. De ordediensten, u vermoedt dat het FSB-agenten waren, gingen bij de eerste inval verbaal brutaal tekeer. U en uw vader werden naar buiten geleid en op de grond geduwd. Uw echtgenote, die op dat moment zwanger was, wilde u te hulp snellen maar werd opzij geduwd. U ervoer dit als een ernstige belediging van uw religieuze overtuiging en wilde tussenbeide komen. U kreeg een harde klap en viel op de grond. Uw vrouw verloor het bewustzijn. Nadat een ambulance gebeld was, vertrokken de agenten. Uw echtgenote werd naar het ziekenhuis gebracht. Na de tweede huiszoeking vonden uw ouders dat uw situatie - en die van uw echtgenote die zwanger was - te bedreigend was en zij organiseerden uw vlucht uit uw herkomstland. U verklaart dat uw vader ongeveer 4.000€ heeft betaald voor uw reis en die van uw echtgenote. Op 22 juli 2009 verliet u uw herkomstland. Op 29 juli 2009 kwam u in België aan en nog dezelfde dag vroeg u asiel aan, samen met uw echtgenote. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: de binnenlandse paspoorten van u en uw echtgenote, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte en een attest van naamsverandering van uw vrouw.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat ten aanzien van uw broer M. M. B. (O.V. 6.367.283) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Uw broer verklaarde problemen te hebben gekend naar aanleiding van een schietpartij die zou hebben plaats gevonden voor een garage in K. op 29 augustus 2008. Volgens uw broer vielen bij het incident 5 of 7 dodelijke slachtoffers, hetgeen manifest niet overeenstemt met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Daarnaast trachtte uw broer aan te tonen dat hij werd opgespoord door de ordediensten aan de hand van een opsporingsbericht van 5 september 2008. Naast het feit dat de authenticiteit van het document niet vastgesteld kan worden, blijkt echter ook dat de namen van de 2 dodelijke slachtoffers die in het bericht worden vermeld, niet overeenstemmen met de, tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, door uw broer genoemde namen. Ten slotte werden er nog vaststellingen gedaan aangaande het intern paspoort van uw broer en zijn verklaringen hieromtrent.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielmotieven beroept op de problemen die uw broer zou hebben gekend. U verklaarde uitdrukkelijk dat uw problemen te maken hebben met deze van uw broer (gehoorverslag dd.27.05.2010, p.2). Uw broer en enkele vrienden zouden zijn beschoten in een garage in N. Uw broer kon ontkomen en dook hierna onder bij familie. Na dit incident vielen agenten van de veiligheidsdiensten (volgens u de FSB) twee maal binnen in het huis waar u woonde, op zoek naar uw broer. (CGVS, gehoorverslag dd.17.02.2010, p.6 & 7) Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen met betrekking tot het asielaanvraag van uw broer, dient dan ook besloten te worden dat de geloofwaardigheid van uw eigen asielaanvraag ernstig in het gedrang komt. Dit wordt verder gestaafd door volgende vaststellingen.

Uit uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd.17.02.2010, p.6 & 7) blijkt dat u het incident bij een garage waarbij uw broer zou betrokken zijn geweest, markeert als het beginpunt van uw persoonlijke problemen. Wat betreft dat incident verklaart u dat de feiten zich afspeelden in N. (CGVS, gehoorverslag dd.27.05.2010, p.5). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen van uw broer. Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde uw broer dat de feiten zich afspeelden in K. op 29 augustus 2008. (B. M. - CGVS gehoorverslag, p. 9, 11) Informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier

werd toegevoegd, bevestigt dat dit incident plaatsvond in K. op 29 augustus 2008. Uit deze informatie blijkt eveneens dat het hier twee verschillende geografische plaatsen betreft. Gelet op het belang van dit incident in uw asielrelaas, mag verwacht worden dat u er correcte en accurate informatie over weet te verschaffen, hetgeen niet het geval is. Een dergelijk gebrek aan kennis met betrekking tot het incident dat u markeert als het begin van uw persoonlijke problemen, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor vervolging.

Uw broer dook volgens u onder direct na deze schietpartij, waarna u hem niet meer zag voor uw vertrek uit Ingoesjetië. U verklaarde dat u hem de dag voor hij onderdook nog wel gezien had. Desondanks kon u de dag waarop hij onderdook - en bijgevolg ook de dag waarop de schietpartij had plaatsgevonden - niet situeren in de tijd. U stelde dat u dit niet meer herinnerde. (CGVS, gehoorverslag dd.17.02.2010, p.6, 10). Deze schietpartij en het onderduiken van uw broer ten gevolge hiervan vormen volgens u de aanleiding voor uw persoonlijke problemen. Dat u een dermate ingrijpende gebeurtenis niet in de tijd kan situeren, is geenszins aannemelijk te noemen. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de door u verklaarde vrees voor vervolging.

Verder moet vastgesteld worden dat u doorheen uw opeenvolgende verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) sterk uiteenlopende en vaak erg vage verklaringen aflegde met betrekking tot de dag waarop de eerste huiszoeking plaatsvond. Voor de DVZ verklaarde u dat de eerste inval plaatsvond in oktober of november 2008. (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, vraag 3.5) Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal kon u enkel zeggen dat deze plaatsvond in november, december, januari of februari. U kon niet met zekerheid zeggen of het in 2008 of 2009 was. U wist enkel dat het winter was (gehoorverslag dd.17.02.2010, p.7). Pas tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u dat de inval plaatsvond op 26 februari 2009 (gehoorverslag dd.27.05.2010, p.3). Dat u tot tweemaal toe slechts zeer vage verklaringen aflegde terzake en uw verklaringen bovendien sterk uiteenlopend zijn, is geenszins aannemelijk te noemen. Er mag van u verwacht worden dat u accurate informatie kunt geven met betrekking tot een dergelijk belangrijk incident, zeker gelet op het feit dat u hierbij zelf met de autoriteiten werd geconfronteerd en het optreden van de agenten hierbij een diepe indruk naliet bij u (gehoorverslag dd.17.02.2010, p.7). Geconfronteerd met de vaagheid van uw eerdere verklaringen, poogde u enkel de vaagheid van uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal te verklaren (gehoorverslag dd.27.05.2010, p.5-6). Uw verklaring - U stelde dat u zich die dag niet goed voelde - kan echter geenszins als afdoende beschouwd worden. U maakte hiervan immers op geen enkel moment tijdens dit gehoor melding. Bijgevolg is dit geenszins een verklaring voor de inconsistentie in uw verklaringen, noch van de bovenvermelde vaagheid van uw verklaringen. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen. Tot slot dient nog vastgesteld te worden dat uw broer voor het Commissariaat-generaal melding maakte van een huiszoeking bij hem thuis - waar u en uw ouders volgens hem ook woonde - enkele uren na de schietpartij op 29 augustus 2008 waarbij Z. E. gedood werd (B. M. - CGVS gehoorverslag, p.2, 10, 16). U daarentegen, maakte voor het Commissariaat-generaal geen enkele melding van een huiszoeking bij u thuis die dag. U stelde zelfs uitdrukkelijk dat de eerste inval plaatsvond op 26 februari 2009 (CGVS, gehoorverslag dd.27.05.2010, p.3). Dat u niet op de hoogte zou zijn geweest of geen enkele melding zou maken van een inval bij u thuis op de dag van de schietpartij in K., tevens de dag dat uw broer moest onderduiken, is geenszins aannemelijk te noemen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de door u verklaarde vrees voor vervolging.

Uit alle voorgaande elementen dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld

doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw binnenlands paspoort en uw rijbewijs bewijzen enkel uw identiteit, die niet betwist wordt. Uw huwelijksakte bewijst de band met uw echtgenote, T(...) B(...), die evenmin in vraag gesteld wordt. Ten slotte bewijzen het binnenlands paspoort en de akte van naamswijziging van uw echtgenote enkel haar identiteit, hetgeen evenmin iets wijzigt aan de gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

en

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn van Ingoesjetische origine, geboren op 17 oktober 1987, te O. U huwde eerst op traditionele wijze met A(...) B(...) (O.V. 6.467.491). U woonde samen met uw man in N., Republiek Ingoesjetië, Russische Federatie. Op 16 maart 2009 werd uw huwelijk wettelijk geregistreerd in N(...). U was op dat ogenblik zwanger van uw eerste kind. Omdat ze op zoek waren naar uw schoonbroer, M(...) B(...) (O.V. 6.367.283), verrichtten de ordediensten 2 huiszoekingen in het huis waar u woonde. Ze wilden informatie van uw man bekomen over de schuilplaats van uw schoonbroer. Tijdens de eerste inval, op 26 februari 2009, werd u geduwd. Uw echtgenoot, die door de agenten op de grond geduwd was, wilde u ter hulp snellen omdat u door vreemde mannen werd aangeraakt, hetgeen in strijd is met religieuze regels. Hij kreeg een klap. U verloor het bewustzijn en werd voor verzorging naar het ziekenhuis van N(...) overgebracht. Na de tweede inval, op 23 juni 2009, oordeelde uw schoonvader dat de situatie voor uw echtgenoot en uzelf niet langer veilig was en hij organiseerde uw vlucht uit uw land van herkomst. Op 22 juli 2009 verliet u uw herkomstland, samen met uw echtgenoot. Op 29 juli 2009 kwam u in België aan en dezelfde dag vroeg u er asiel aan. Voor uw asielmotieven beroept u zich volledig op het asielerelaas van uw echtgenoot, A(...) B(...) (O.V. 6.467.491). Ter staving van uw identiteit en asielerelaas legt u de volgende documenten neer: uw intern paspoort en een akte van naamsverandering op uw naam.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Welnu, u verklaart voor het Commissariaat-generaal dat alle problemen die u kende in Ingoesjetië verbonden zijn met de problemen van uw echtgenoot A(...) B(...) (O.V. 6.467.491). U verklaart dat u zich beroept op de problemen van uw echtgenoot. Tevens verklaart u dat u zélf geen andere problemen hebt gekend (CGVS, gehoorverslag dd.27.05.2010, p.2). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het Commissariaat-generaal werd besloten tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan in

uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan deze beslissing is genomen, alsook voor een bespreking van de door u neergelegde documenten, verwijs ik dan ook naar de beslissing inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“ENIG MIDDEL. Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; Schending van de principes van behoorlijk bestuur, principes van machtsoverschrijding, Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens en artikel 1 van de Conventie van Genève; Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing; Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan; Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen; Dat de beslissing inzake verzoekende partij B(...) Musa als volgt is gemotiveerd:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel

rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, foltering en

wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het iteen1opede geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.”

- Er dient te worden benadrukt dat het gezin niet alleen de FSB en Russische veiligheidsdiensten vreest maar ook de Ingoesjetische autoriteitsdiensten en zelfs de Tsjetsjeense diensten waarop in Ingoesjetië vaak beroep wordt gedaan, hetgeen duidelijk blijkt uit de documentatie uit het administratie dossier;

- Verzoekende partij vreest zowel te worden uitgeschakeld omwille van de beweerde betrokkenheid van zijn broer M. bij zogezegde rebelacties, als omwille van zijn religieuze opvattingen die niet samenlopen met de heersende opvatting: Dit is specifiek aan de huidige toestand in Ingoesjetië; Verzoekende partij leest in de beslissing geen enkele reden die uitlegt waarom het CGVS zijn vrees aldus beperkt tot de problematiek ivm zijn broer; Vooreerst dient opgemerkt te worden dat ten aanzien van uw broer Musa M. B. (O.V. 6.367.283) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de ongelooftwaardigheid van zijn asielaanvraag. Uw broer verklaarde problemen te hebben gekend naar aanleiding van een schietpartij die zou hebben plaats gevonden voor een garage in K. op 29 augustus 2008. Volgens uw broer vielen bij het incident 5 of 7 dodelijke slachtoffers, hetgeen manifest niet overeenstemt met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Daarnaast trachtte uw broer aan te tonen dat hij werd opgespoord door de ordediensten aan de hand van een opsporingsbericht van 5 september 2008. Naast het feit dat de authenticiteit van het document niet vastgesteld kan worden, blijkt echter ook dat de namen van de 2 dodelijke slachtoffers die in het bericht worden vermeld, niet overeenstemmen met de, tijdens zijn gehoor op het

Commissariaat-generaal, door uw broer genoemde namen. Ten slotte werden er nog vaststellingen gedaan aangaande het intern paspoort van uw broer en zijn verklaringen hieromtrent. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielmotieven beroept op de problemen die uw broer zou hebben gekend. U verklaarde uitdrukkelijk dat uw problemen te maken hebben met deze van uw broer (gehoorverslag dd.27.05.2010, p.2). Uw broer en enkele vrienden zouden zijn beschoten in een garage in N(...). Uw broer kon ontkomen en dook hierna onder bij familie. Na dit incident vielen agenten van de veiligheidsdiensten (volgens u de FSB) twee maal binnen in het huis waar u woonde, op zoek naar uw broer. (CGVS, gehoorverslag dd.17.02.2010, p.6 & 7) Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen met betrekking tot het asielaanvraag van uw broer, dient dan ook besloten te worden dat de geloofwaardigheid van uw eigen asielaanvraag ernstig in het gedrang komt.”

Het CGVS meent de ongelooftwaardigheid van het relaas te mogen afleiden uit het feit dat

- de asielaanvraag van de broer MUSA afgesloten werd met een negatieve beslissing; de cedoca informatie ivm het incident anders luidt dan de informatie van de broer Musa. Dat in casu dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet geconfronteerd werd met de motieven die deze negatieve beslissing ondersteunen, Dat het echter niet voldoende is om naar de beslissing inzake de broer te verwijzen om rechtsmatig de beslissing te ondersteunen; Dat de Raad reeds het volgende geoordeeld heeft in een gelijksoortige zaak:

“Le Conseil constate que l'acte attaqué lie la demande d'asile de la requérante celle de son époux et s' en réfère à la décision prise à l'égard de ce dernier par le Commissaire général et notifiée le 21 octobre 2008. Il observe également que ladite décision n' est pas annexée à l' acte attaqué et que celui-ci n'expose pas, même de façon synthétique, les motifs ayant conduit le Commissaire général à refuser cette demande d'asile. Or, si la motivation par référence à d' autres documents est admise, elle exige néanmoins que le destinataire ait eu antérieurement à la décision, ou concomitamment avec elle, connaissance des ces documents ou que les informations pertinentes qu'ils contiennent soient indiquées, même sommairement, dans l'acte lui-même. En se bornant à relever que « vous invoquez les mêmes faits que ceux allégués par votre mari. Or j'ai pris à son égard une décision lui refusant tant le statut de réfugié que celui octroyé par la protection subsidiaire - et ce, en raison des nombreuses et importantes divergences relevées entre ses déclarations successives. Cette décision lui a été notifiée en date du 21 octobre 2008. Du fait qu' elle liait sa demande à la sienne, le même décision a été notifiée à sa deuxième épouse le 3 novembre 2009. Vu que vous liez également le vôtre à la sienne, il en va donc dès lors de même pour vous. Pour plus de détails, veuillez vous référer aux copies de ces décisions jointes au dossier administratif » (décision du Commissaire général, p. 2), la partie défenderesse ne fournit pas à la requérante une connaissance claire et suffisante des considérations de faits sur lesquelles repose l'acte attaqué. Le Conseil juge que 1e possibilité de consulter les documents auxquels il est renvoyé ou d'en obtenir copie, notamment sur la base de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l' administration, ne peut remédier à ce défaut de motivation. D'un point de vue formel, la

décision entreprise n'est donc pas correctement motivée. Arrest n° 42 883 dd 30 april 2010 in de zaak 49 284/1.

Dat verzoekende partij bijkomend laat opmerken dat zijn broer verteld heeft dat hij mensen op de grond zag vallen doch dat hij niet kon zeggen hoeveel doden vielen. Dat de zeer verscheidene bronnen van de Cedoca het incident ook op verschillende wijzen relateren; Dat er bovendien geen "officiële" verklaring gemaakt werd nopens het incident en dat de Cedoca informatie zelf meldt dat de Ingoesje Prokuratur geen bevindingen kon verrichten en verhinderd werd ter plaatse te komen; Dat sommige bronnen het over rebellen hebben, andere over strijders, en één over burgers die bij het incident betrokken werden; Dat één bron tevens gewag maakt van 7 personen die gearresteerd werden, onder de medewerkers van de onderneming Volvo service; De motivatie is derhalve niet voldoende om de beslissing te steunen;

"Uit uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd.17.02.2010, p.6 & 7) blijkt dat u het incident bij een garage waarbij uw broer zou betrokken zijn geweest, markeert als het beginpunt van uw persoonlijke problemen. Wat betreft dat incident verklaart u dat de feiten zich afspeelden in N(...) (CGVS, gehoorverslag dd.27.05.2010, p.5). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen van uw broer. Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde uw broer dat de feiten zich afspeelden in K. op 29 augustus 2008. (B.v M. - CGVS gehoorverslag, p. 9, 11) Informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, bevestigt dat dit incident plaatsvond in K. op 29 augustus 2008. Uit deze informatie blijkt eveneens dat het hier twee verschillende geografische plaatsen betreft. Gelet op het belang van dit incident in uw asielrelaas, mag verwacht worden dat u er correcte en accurate informatie over weet te verschaffen, hetgeen niet het geval is. Een dergelijk gebrek aan kennis met betrekking tot het incident dat u markeert als het begin van uw persoonlijke problemen, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor vervolging."

- Verzoekende partij vergezelde zij broer M. niet op de dag van het incident;
- Hij heeft zijn broer na het incident niet meer gezien tot zijn aankomst in België en zoals gezegd is de verstandshouding tussen de broers slecht,
- Na het incident dook de broer M. onmiddellijk onder en enkel de vader was op de hoogte van zijn verblijfplaats;
- Verzoekende partij werd niet op de hoogte gebracht van de details ivm het incident en vroeg er ook niet naar : uit vrees, uit traditie (men ondervraagt zijn vader niet ivm zaken waarover hijzelf meent te moeten zwijgen) , uit woede tov zijn broer die het gezin dat hij pas gesticht had in moeilijkheden bracht;
- Verzoekende partij woont samen met zij gezin in N(...), dat echter nier ver afgelegen is van K. Toen hij hoorde dat het incident plaatsvond toen zijn broer zich naar een garage begaf, ging hij ervan uit dat de broer naar N(...) was geweest en verklaarde hij dit ook spontaan;
- Verzoekende partij laat tevens opmerken dat het feit dat het incident te N(...) of K. plaatsvond, van geen belang is wat betreft de gevolgen van dat incident, vermits verzoekende partij thuis opgezocht werd in N.

"Uw broer dook volgens u onder direct na deze schietpartij, waarna u hem niet meer zag voor uw vertrek uit Ingoesjetië. U verklaarde dat u hem de dag voor hij onderdook nog wel gezien had, Desondanks kon u de dag waarop hij onderdook - en bijgevolg ook de dag waarop de schietpartij had plaatsgevonden niet situeren in de tijd. U stelde dat u dit niet meer herinnerde. (CGVS, gehoorverslag dd.17.02.2010, p.6, 10). Deze schietpartij en het onderduiken van uw broer ten gevolge hiervan vormen volgens u de aanleiding voor uw persoonlijke problemen. Dat u een dermate ingrijpende gebeurtenis niet in de tijd kan situeren, is geenszins aannemelijk te noemen. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de door u verklaarde vrees voor vervolging. Verder moet vastgesteld worden dat u doorheen uw opeenvolgende verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) sterk uiteenlopende en vaak erg vage verklaringen aflegde met betrekking tot de dag waarop de eerste huiszoeking plaatsvond. Voor de DVZ verklaarde u dat de eerste inval plaatsvond in oktober of november 2008. (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal kon u enkel zeggen dat deze plaatsvond in november, december, januari of februari. U kon niet met zekerheid zeggen of het in 2008 of 2009 was. U wist enkel dat het winter was (gehoorverslag dd.17.02.2010, p3). Pas tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u dat de inval plaatsvond op 26 februari 2009 gehoorverslag dd 27 05 2010, p 3) Dat u tot tweemaal toe slechts zeer vage verklaringen aflegde terzake en uw verklaringen bovendien sterk uiteenlopend zijn, is geenszins aannemelijk te noemen. Er mag van u verwacht worden dat u accurate informatie kunt geven met betrekking tot een dergelijk belangrijk incident, zeker gelet op het feit dat u hierbij zelf met de autoriteiten werd geconfronteerd en het optreden van de agenten hierbij een diepe indruk naliet bij u (gehoorverslag dd.17.02.2010, p.7). Geconfronteerd

met de vaagheid van uw eerdere verklaringen, poogde u enkel de vaagheid van uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal te verklaren (gehoorverslag dd.27.05.2010, p.5-6). Uw verklaring - U stelde dat u zich die dag niet goed voelde - kan echter geenszins als afdoende beschouwd worden. U maakte hiervan immers op geen enkel moment tijdens dit gehoor melding. Bijgevolg is dit geenszins een verklaring voor de inconsistentie in uw verklaringen, noch van de bovenvermelde vaagheid van uw verklaringen. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen." Er dient te worden vastgesteld worden dat de verwijten van het CGVS systematisch te maken hebben met de chronologie, de data van de gebeurtenissen, daar waar verzoekende partij herhaaldelijk op gewezen heeft dat hij moeilijkheden had feiten in de tijd te situeren. Dat dit ook blijkt uit zijn antwoorden op heel "gewone" vragen die niets te maken hadden met zijn eigenlijk relaas : datum van geboorte van zijn broer kon hij niet zeggen, zijn studieperiode evenmin en zijn eerste interview op het CGVS situeerde hij in 2008 daar waar hij pas in 2009 verhoord werd; Integendeel bleef verzoekende partij constant en coherent wat betreft het relaas van hetgeen zich daadwerkelijk voordeed; De vastgestelde tegenstrijdigheden of vaagheden zijn uit te leggen en niet van aard om het relaas volledig te ondermijnen;

"Tot slot dient nog vastgesteld te worden dat uw broer voor het Commissariaat-generaal melding maakte van een huiszoeking bij hem thuis - waar u en uw ouders volgens hem ook woonde - enkele uren na de schietpartij op 29 augustus 2008 waarbij Z. E. gedood werd (B. M. - CGVS gehoorverslag, p.2, 10, 16). U daarentegen, maakte voor het Commissariaat-generaal geen enkele melding van een huiszoeking bij u thuis die dag. U stelde zelfs uitdrukkelijk dat de eerste inval plaatsvond op 26 februari 2009 (CGVS, gehoorverslag dd 2705 2010, p3). Dat u niet op de hoogte zou zijn geweest of geen enkele melding zou maken van een inval bij u thuis op de dag van de schietpartij in K., tevens de dag dat uw broer moest onderduiken, is geenszins aannemelijk te noemen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag en de door u verklaarde vrees voor vervolging."

Verzoekende partij heeft de huiszoekingen vermeld die hij persoonlijk meegemaakt heeft en waarbij zelf persoonlijk betrokken was in die mate dat zij persoonlijk ondervraagd werd ivm zijn broer; Verzoekende partij is ervan zeker dat de autoriteiten er goed van bewust waren dat zij broer thuis niet meer te vinden was en derhalve dat hij persoonlijk geïnterviewd werd. Hierbij beantwoordde verzoekende partij de vraag van de dossierbehandelaar nl. beknopt haar eigen problematiek voor te leggen;

"Uit alle voorgaande elementen dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van" subsidiaire bescherming aan te tonen. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is."

Het CGVS onderzoek enkel het probleem gesteld door rebellenfacties daar waar het geweld in INGUSJETIË niet systematisch dient te worden gekoppeld aan rebellenacties of acties om die tegen te vechten, wel integendeel; Het is ook duidelijk dat het regime geen kritiek duldt en dat opposanten uitgeschakeld worden, zoals duidelijk blijkt uit de voorgelegde informatie en wat ook duidelijk blijkt uit de cedoca informatie; Dat ook een verschil van opvatting of beleving van het geloof als een oppositie aan het regime dient te worden aanzien; Van recht op een rechtmatig proces is er evenmin sprake; De RVV beschikt derhalve over voldoende informatie om te oordelen dat de subsidiaire bescherming zich opdringt, in het bijzonder in casu het gezin dat reeds een bepaald profiel vertoont; Dat de CEDOCA informatie naar het feit verwijst dat wie eens opgepakt wordt, verder nauw in de gaten wordt gehouden;

Dat hiermee niet kan worden uitgesloten dat verzoekende partij het slachtoffer zou worden van "doodstraf of executie; of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; gevallen voorzien bij artikel 48/4 §2 a, b van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, mogelijkheid die door het CGVS helemaal niet onderzocht werd; Dat de situatie in INGOESJETIË met de dagen verslecht, werd reeds aangeklaagd door verscheidene organisaties is aangeklaagd: Dat het CGVS zich evenmin uitspreekt rond de reden waarom allerminst verzoeker geen subsidiaire bescherming kan worden toegekend; Op dit vlak mist de beslissing zelfs een formele motivatie. Dat dit merkwaardig is, van zodra uit de Cedoca informatie, toch duidelijk blijkt dat het leven in Ingoesjetië uitermate gevaarlijk is ."

Het CGVS , op basis van de niet betwiste elementen, diende bijgevolg wel integendeel het gezin beschouwen als een gezin dat inderdaad een hoog risico loopt; Dat de heel kritieke huidige situatie in Tsjetsjenië en het Noordelijke Kaukasus aangestipt werd in het verslag van Amnesty International, Russian Federation Rule, CFR DE VOLGENDE REFERENTIES 2009 (...). Dat de beslissing van het CGVS bij gevolg de aangehaalde middelen schendt;"

2.2. De commissaris-generaal kon besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag van verzoekster, die geen andere motieven inriep dan deze waarop haar echtgenoot B(...) A(...) (verzoeker) zich beriep. Verzoekster verklaarde zelf geen persoonlijke problemen te hebben gekend. De bestreden beslissing is afdoende gemotiveerd door te verwijzen naar de beslissing, genomen ten aanzien van haar echtgenoot, die steun vindt in het administratief dossier (RvS 2 mei 2005, nr. 144.038).

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, dient te worden opgemerkt dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van diens bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

De opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel gaat evenmin op, aangezien verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

Verzoeker leest in de bestreden beslissing geen enkele reden die uitlegt waarom de commissaris-generaal zijn vrees beperkt tot de problematiek in verband met zijn broer. Verzoeker is het niet eens met de commissaris-generaal, die de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas meent af te leiden uit het feit dat de asielaanvraag van zijn broer M. afgesloten werd met een negatieve beslissing en de Cedoca-informatie in verband met het incident anders luidt dan de informatie van de broer M. Verzoeker haalt aan dat hij niet geconfronteerd werd met de motieven die deze negatieve beslissing ondersteunen. Verzoeker wijst er op dat het niet voldoende is om naar de beslissing inzake de broer te verwijzen om rechtsmatig de beslissing te ondersteunen. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad van 30 april 2010 (n° 42.883) ter bevestiging van bovenstaande argumentatie.

De commissaris-generaal kan samenhangende dossiers samen behandelen. Binnen de beoordeling van die samenhang heeft de commissaris-generaal een redelijke appreciatiebevoegdheid. In casu oordeelde en verduidelijkte de commissaris-generaal dat verzoeker zich voor zijn asielmotieven grotendeels beroept op de problemen die zijn broer, M(...) M(...) B(...) zou hebben gekend. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaard heeft dat zijn problemen te maken hebben met deze van zijn broer (gehoorverslag d.d. 27.05.2010, p.2). Zijn broer en enkele vrienden zouden zijn beschoten in een garage in N(...). Zijn broer kon ontkomen en dook hierna onder bij familie. Na dit incident vielen agenten van de veiligheidsdiensten (volgens verzoeker de FSB) tweemaal binnen in het huis waar hij woonde, op zoek naar zijn broer (CGVS, gehoorverslag d.d. 17.02.2010, p.6 & 7). Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen met betrekking tot het asielrelaas van zijn broer, heeft de commissaris-generaal dan ook terecht besloten dat de geloofwaardigheid van verzoekers eigen asielrelaas ernstig in het gedrang komt. Betreffende verzoekers bewering dat hij niet geconfronteerd werd met de motieven die deze negatieve beslissing van zijn broer ondersteunen, volstaat de opmerking dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker vooraf moet confronteren met de motieven op grond waarvan hij voornemens is

zijn beslissing te nemen in het kader van de asielaanvraag van verzoekers broer. Voorts, in tegenstelling tot verzoeker bewering verwijst de commissaris-generaal niet enkel naar de beslissing inzake zijn broer, maar bijkomend is er nog terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen omtrent het beginpunt van zijn persoonlijke problemen, namelijk het incident bij een garage waarbij zijn broer betrokken zou zijn geweest, geenszins overeenstemmen met de verklaringen van zijn broer en evenmin met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt. Namelijk, verzoeker beweerde dat de feiten zich zouden afgespeeld hebben in N(...), terwijl verzoekers broer beweerde dat de feiten zich in K. zouden hebben afgespeeld. Informatie van de commissaris-generaal bevestigt dat dit incident plaatsvond in K. Verder kan verzoeker ingrijpende gebeurtenissen, zoals de schietpartij en het onderduiken van zijn broer, die op dezelfde dag zouden hebben plaatsgevonden, geenszins in de tijd situeren, legt verzoeker nog sterk uiteenlopende en vage verklaringen af met betrekking tot de dag waarop de eerste huiszoeking plaatsvond en maakte verzoeker in tegenstelling tot zijn broer, geen enkele melding van een huiszoeking bij hem thuis na de schietpartij op 29 augustus 2008. Betreffende verzoekers verwijzing naar het arrest van de Raad van 30 april 2010 (n° 42.883) volstaat de vaststelling dat de door verzoeker geciteerde rechtspraak individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is (RvS 6 november 2002, nr. 112.347).

Verzoeker betwist de informatie van de commissaris-generaal aangaande het incident op 29 augustus 2008. Verzoeker wijst er op dat zijn broer verteld heeft dat hij mensen op de grond zag vallen, doch dat hij niet kon zeggen hoeveel doden er vielen. Volgens verzoeker zouden verscheidene bronnen van Cedoca het incident ook op verschillende wijze relateren, er zou aangaande het incident geen "officiële verklaring" gemaakt zijn en de Cedoca informatie zou zelf melden dat de Ingoesje Prokuratur geen bevinden kon verrichten en verhinderd werd ter plaatse te komen. Verzoekers haalt aan dat sommige bronnen het over rebellen hebben, andere over strijders en één bron over burgers die bij het incident betrokken werden, dat één bron gewag maakt van zeven personen die gearresteerd werden onder de medewerkers van de onderneming Volvo service.

In tegenstelling tot verzoekers bewering dat zijn broer niet zou kunnen zeggen hebben hoeveel doden er gevallen zijn bij het incident op 29 augustus 2008, uit verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal daarentegen blijkt dat verzoekers broer uitdrukkelijk verklaard heeft dat er bij het incident vijf of zeven dodelijke slachtoffers gevallen zijn. In de bestreden beslissing is bovendien terecht aangehaald dat een dergelijke verklaring van vijf of zeven dodelijke slachtoffers niet overeenstemt met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, waaruit blijkt dat er in werkelijkheid slechts twee dodelijke slachtoffers zijn gevallen. Het post factum wijzigen van verklaringen nu dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verklaringen van verzoekers broer niet overeen stemmen met de informatiebronnen van de commissaris-generaal, is niet dienstig. Uit verzoekers opmerking dat verschillende bronnen van Cedoca het incident op verschillende wijzen 'relateren', valt af te leiden dat verzoeker de commissaris-generaal verwijt dat het hierboven genoemde incident door verschillende bronnen van de commissaris-generaal op een verschillende manier zou geïnterpreteerd worden. Verzoeker laat na zijn uitspraak te staven door concreet in het verzoekschrift uiteen te zetten op welke punten deze verschillende bronnen van de commissaris-generaal elkaar dan wel zouden tegenspreken of op welke wijze er een verschillende interpretatie van het incident zou gemaakt zijn. Verzoeker toont evenmin zelf met relevante en concrete gegevens of informatie aan dat de informatie van de commissaris-generaal niet correct zou zijn. Verzoeker dient immers minstens met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt niet correct is, wat niet het geval is. Verzoekers bewering dat geen "officiële verklaring" gemaakt zou zijn en de Ingoesje Prokuratur geen bevinden kon verrichten en verhinderd werd ter plaatse te komen, is een verwijzing naar het antwoorddocument van Cedoca, waarin gesteld wordt dat de medewerkers van de UFSB die de operatie hadden uitgevoerd de procureur en onderzoekers van Karabulak geen toegang verleenden tot de plaats van het vuurgevecht. Verzoeker haalt selectief aan en interpreteert een zinsnede uit het antwoorddocument. Dit doet evenmin afbreuk aan de correctheid van de informatie van de commissaris-generaal. Bovendien zijn de bevindingen aangaande het aantal dodelijke slachtoffers dat bij dit incident zijn gevallen, niet gebaseerd op het onderzoek van de procureur en onderzoekers van K., maar op vaststellingen van onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen zoals duidelijk weergegeven in het antwoorddocument van CEDOCA. Er valt niet in te zien op elke wijze verzoekers bewering dat sommige bronnen het over rebellen hebben, anderen over strijders en één over burgers die bij het incident betrokken werden, enige afbreuk kan doen aan de correctheid van de hierboven vermelde informatie van de commissaris-generaal. Uit het antwoorddocument van Cedoca blijkt enkel dat (officiële) informatiebronnen bevestigen dat het strijders waren die het vuur op de UFSB-medewerkers op het terrein hebben geopend, dat de slachtoffers burgers waren en dat op hun lichamen wapens gelegd zijn om te laten uitschijnen dat de slachtoffers strijders zijn die gewapende weerstand hebben geboden. Buiten een vage verwijzing in het

verzoekschrift naar niet nader toegelichte bronnen van de commissaris-generaal toont verzoeker nergens in aan dat de informatie van de commissaris-generaal tegenstrijdig of onbetrouwbaar zou zijn. Dergelijke weergave van de informatie van de commissaris-generaal, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat aangaande het incident op 29 augustus 2008 verzoekers verklaringen en deze van zijn broer niet geloofwaardig zijn. Hierboven is reeds opgemerkt dat verzoekers verklaringen omtrent de plaats waar dit hierboven genoemde incident zich heeft afgespeeld, niet stroken met de informatie van de commissaris-generaal en evenmin met de verklaringen van zijn broer. Voorts kan verzoeker ingrijpende gebeurtenissen aangaande zijn asielrelaas geenszins in de tijd situeren, legt hij sterk uiteenlopende en vage verklaringen af met betrekking tot de dag waarop de eerste huiszoeking plaatsvond en maakte verzoeker in tegenstelling tot zijn broer, geen enkele melding van een huiszoeking bij hem thuis na de schietpartij op 29 augustus 2008.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing omtrent de plaats van het incident bij een garage waarbij zijn broer betrokken zou zijn geweest. Verzoeker stelt dat hij zijn broer M. op de dag van het incident niet vergezeld dat hij zijn broer na het incident niet meer gezien heeft tot zijn aankomst in België, dat hun verstandhouding slecht was, dat broer M. na het incident onmiddellijk is ondergedoken en dat enkel de vader op de hoogte was van de verblijfplaats, dat hij niet op de hoogte gebracht is van de details van het incident en dat verzoeker er zelf ook niet naar gevraagd heeft, dat hij samen met zijn gezin in N(...) gewoond heeft, een plaats niet veraf gelegen van K., dat hij er spontaan van uitgegaan is dat zijn broer naar N(...) is geweest en dat het incident zich dan ook daar heeft voorgedaan. Tot slot, merkt verzoeker op dat het feit dat het incident te N(...) of K. heeft plaatsgevonden, van geen belang is voor de gevolgen van dit incident, aangezien verzoeker thuis opgezocht werd in N.

In de bestreden beslissing is geoordeeld dat verzoeker verkeerdelijk verklaard heeft dat het incident bij een garage waarbij zijn broer betrokken was, zou afgespeeld hebben in N(...). Uit de verklaringen van zijn broer, dewelke tevens bevestigd worden door de informatie van de commissaris-generaal, blijkt dat dit incident niet in N(...) maar in K. heeft plaatsgevonden. In het licht hiervan is met reden opgemerkt dat dit incident het beginpunt van verzoekers persoonlijke problemen markeert, dat het dus gaat om het meest essentiële onderdeel van verzoekers asielrelaas en dat er dus wel degelijk minstens een correcte en accurate informatie over kan verwacht worden. Verzoekers opmerkelijk gebrek aan kennis met betrekking tot dit incident doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vervolgingsvrees. In het kader van de asielprocedure draagt de asielzoeker een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Verzoekers betoog dat hij zijn broer M. op de dag van het incident niet vergezeld, hij na het incident zijn broer niet meer gezien zou hebben tot zijn aankomst in België, hun verstandhouding slecht geweest zou zijn, dat zijn broer M. na het incident onmiddellijk zou zijn ondergedoken, geenszins afdoende zijn om verzoekers onwetendheid omtrent de plaats van het incident toe te dekken. Het is duidelijk dat verzoeker zijn land van herkomst ontvluchtte omwille van de problemen van zijn broer en dus redelijkerwijs mag worden aangenomen dat broers van elkaar weten op welke asielmotieven zij hun asielaanvraag baseren. Verzoekers overige verklaringen, namelijk dat hij in N(...) gewoond heeft, dat deze plaats niet veraf is van K., dat hij er van uitgegaan is dat het incident zich in N(...) heeft voorgedaan, evenmin overtuigende verklaringen zijn. Dergelijke hypothesen, ongefundeerde veronderstellingen zijn geenszins afdoende om een opvallende onwetendheid aangaande het hoofdelement van zijn asielrelaas te verklaren. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift gekunstelde post factum verklaringen die duidelijk na reflectie tot stand gekomen zijn om de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. Het feit of het incident in N(...) of Karabulak heeft plaatsgevonden, is wel degelijk van essentieel belang. Indien dit incident daadwerkelijk het beginpunt markeert van zijn problemen, dient verzoeker minstens op de hoogte te zijn van de plaats waar het incident zich heeft voorgedaan.

Verzoeker stelt dat de verwijten van de commissaris-generaal systematisch te maken hebben met de chronologie, de data van de gebeurtenissen, daar waar hij herhaaldelijk gewezen heeft op het feit dat hij de feiten moeilijk in de tijd kan situeren. Verzoeker haalt aan dat dit ook blijkt uit "gewone" vragen omtrent zijn studieperiode en de datum van zijn broer en zijn eerste interview op het Commissariaat-generaal. Verzoeker stelt daarentegen dat zijn antwoorden constant en coherent waren wat betreft zijn relaas aangaande hetgeen daadwerkelijk is gebeurd.

In de bestreden beslissing wordt correct opgemerkt dat verzoeker nog sterk uiteenlopende en vage verklaringen aflegt met betrekking tot de dag waarop de eerste huiszoeking plaatsvond. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij zijn broer de dag voor hij onderdook nog wel

gezien had. Desondanks kon hij de dag waarop zijn broer onderdook - bovendien ook dezelfde dag waarop de schietpartij had plaatsgevonden - niet situeren in de tijd (CGVS, gehoorverslag d.d. 17.02.2010, p.6). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat deze schietpartij en het onderduiken van zijn broer ten gevolge hiervan de aanleiding voor zijn persoonlijke problemen vormden. Dat verzoeker een zo ingrijpende gebeurtenis niet in de tijd kan situeren, is geenszins aannemelijk te noemen. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop of de traumatische ervaring, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Bovendien legde verzoeker eveneens sterk uiteenlopende en vaak erg vage verklaringen af met betrekking tot de dag waarop de eerste huiszoeking plaatsvond. Voor DVZ verklaarde verzoeker dat de eerste inval plaatsvond in oktober of november 2008 (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal kon hij enkel zeggen dat deze plaatsvond in november, december, januari of februari. Verzoeker kon niet met zekerheid zeggen of het in 2008 of 2009 was. Verzoeker wist enkel dat het winter was (gehoorverslag d.d. 17.02.2010, p.7). Pas tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal stelde hij dat de inval plaatsvond op 26 februari 2009 (gehoorverslag d.d. 27.05.2010, p.3). In het licht hiervan is terecht besloten dat verzoeker tot tweemaal toe slechts zeer vage verklaringen aflegde terzake en zijn verklaringen bovendien sterk uiteenlopend zijn. Er mag van verzoeker minstens verwacht worden dat hij accurate informatie kan geven met betrekking tot een dergelijk belangrijk incident, zeker gelet op het feit dat hij hierbij zelf met de autoriteiten werd geconfronteerd en het optreden van de agenten hierbij een diepe indruk naliet bij verzoeker (gehoorverslag d.d. 17.02.2010, p.7). Het betreffen wel degelijk de meeste essentiële elementen van verzoekers asielrelaas. De chronologie, de data van de gebeurtenissen hieromtrent zijn wel degelijk van belang. Aldus heeft de commissaris-generaal op grond van de gegevens van het dossier met reden vastgesteld dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn om doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken daar er werd vastgesteld dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig was wegens vage, tegenstrijdige, onvolledige en onwaarschijnlijke verklaringen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484). Verzoekers bewering dat hij de feiten moeilijk in de tijd kan situeren, hetgeen eveneens uit "gewone" vragen omtrent zijn studieperiode en de datum van zijn broer en zijn eerste interview op het Commissariaat-generaal zou blijken, is niet in het minst een afdoende verklaring, gezien het belang van deze elementen in verzoekers asielrelaas en gezien de ernst van zijn vaagheid en onwetendheid.

Verzoeker haalt aan dat hij de huiszoekingen heeft vermeld, die hij persoonlijk meegemaakt heeft en waarbij hijzelf persoonlijk bij betrokken was, namelijk dat hij persoonlijk ondervraagd is in verband met zijn broer. Verzoeker is er zeker van dat de autoriteiten bewust waren dat zijn broer thuis niet meer te vinden was en dat zij daarom verzoeker persoonlijk viseerden.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het geenszins aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte was of geen enkele melding maakte van een inval bij hem thuis op de dag van de schietpartij in K., tevens de dag dat zijn broer moest onderduiken. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekers broer dat verzoeker op dat moment bij zijn broer M. en zijn ouders woonde (B. M. - CGVS gehoorverslag, p.2, 10, 16). De commissaris-generaal heeft met reden aangehaald dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker op het Commissariaat-generaal geen enkele melding van een huiszoeking bij hem thuis die dag maakte en dat verzoeker zelfs uitdrukkelijk stelde dat de eerste inval pas plaatsvond op 26 februari 2009 (CGVS, gehoorverslag d.d. 27.05.2010, p.3). Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en de door hem verklaarde vrees voor vervolging. Het is niet aannemelijk dat deze huiszoeking verzoeker zou ontgaan zijn, gezien de impact van deze gebeurtenissen. Namelijk de dag waarop de schietpartij in K. plaatsvond en zijn broer is ondergedoken, markeert het begin van verzoekers problemen. Het is niet aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van een huiszoeking, die op dezelfde dag zou hebben plaatsgevonden bij zijn familie. Aangezien deze gebeurtenissen duidelijk de aanleiding of oorzaak vormden voor verzoekers uiteindelijke vertrek uit zijn land. Te meer daar deze huiszoekingen plaatsvonden in de woning van zijn familie, waar hij bovendien op dat moment zelf ook verbleef.

Verzoeker betwist de informatie van het Commissariaat-generaal wat betreft de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat terwijl het geweld in Ingoesjetië niet systematisch dient gekoppeld te worden aan rebellenacties of acties om die tegen te

vechten, integendeel, volgens verzoeker blijkt duidelijk dat het regime geen kritiek duldt en dat opposanten uitgeschakeld worden, zoals blijkt uit verzoekers bij het verzoekschrift gevoegde informatie en uit de informatie van Cedoca. Volgens verzoeker zou de informatie van Cedoca duidelijk maken dat wie eens opgepakt wordt, verder nauw in de gaten gehouden wordt, om die reden kan niet worden uitgesloten dat verzoeker geen reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de algemene situatie in Ingoesjetië, die elke dag verslechtert. Verzoeker haalt aan dat het Commissariaat-generaal zich niet uitspreekt over de reden waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het Commissariaat-generaal spreekt zich wel degelijk op omstandige en correcte wijze uit over de reden waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Vooreerst is in de bestreden beslissing opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Er kan niet gesteld worden dat het Commissariaat-generaal enkel de problemen door rebellenacties onderzocht heeft. In het kader van deze individuele beoordeling is het duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoeker heeft zijn asielaas niet aannemelijk kunnen maken en heeft evenmin een gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag aangetoond. De hierboven aangehaalde argumenten omtrent de ongeloofwaardigheid van zijn asielaas, maken dat verzoeker zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De subsidiaire beschermingsstatus kan verder nog worden verleend losstaande van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas en/of onaannemelijke vrees voor vervolging. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De motieven hieromtrent zijn reeds omstandig uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich in voorliggend verzoekschrift tot het ontkennen van de vaststellingen van de commissaris-generaal hieromtrent. Verzoekers verwijzing en bijvoeging van algemene rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, om de hierboven aangehaalde redenen, in gebreke (RvS 15 december 2004, nr. 138.480; RvS 9 juli 2003, nr. 121.481).

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138319).

Het enig middel is ongegrond.

De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden aan de verzoekende partijen geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC